

2den Valgfreds (Alberti) paa den ene Side paastod, at disse 3000 Rbd. af Overskuddet fra Bispestolenes Indtægter ikke maatte bruges til at forbedre de slet lønnede præstelige Embedsmænds Stilling, og anførte, at dersom man gjorde det, vilde man netop arbejde mod sin Hensigt, mod den Hensigt at tilvejebringe en Reform i Geistlighedens Indkomster og Lønning, hvorved det Misforhold, der er mellem de sletteste og de bedst lønnede geistlige Embeder, nogenlunde kunde udjevnes, da vil jeg blot, siger jeg, bemærke, at deri er en Modsigelse, thi det er jo om end kun en lille, saa dog en Begyndelse til en Reform af Geistlighedens Lønning, at man henlægger endeel af Bispestolenes nuværende Indtægter til en Fond, hvoraf de sletteste lønnede Embedsmænds Kaar kunne forbedres, og altsaa kan man dog umulig sige, at man ved at begynde denne Reform ikke alene opfætter men endog forhindrer den heelt gennemførte Reform af disse Lønninger. Og dersom det paa den anden Side skulde være galt, at det Første, som blev indvundet som Overskud ved Bispestolenes Indtægter, anvendtes til at forbedre de Embedsmænds Kaar, der vare forholdsvis meget daarligt stillede, saa maatte det jo ogsaa være galt, naar man ved at reformere Geistlighedens hele Lønning tog enten lidt eller meget deraf til at forbedre de ringere Embedsindkomster. Jeg seer derfor slet ikke, hvad det var, den ærede Taler egentlig vilde sige dermed.

Kirke- og Underviisningsministeren: Hvad der blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) er nu tildeels bleven imødegaaet af Ordføreren og den Taler, der sidst havde Ordet, og der er saaledes allerede blevet belyst nogle Misforstaelser i hans Foredrag, navnlig med Hensyn til Forholdet mellem de forskellige Bispestole. Der er imidlertid endnu eet Punkt, som han fremhævede, og som jeg anseer det nødvendigt strax selv at yttre mig om. Naar han nemlig bemærkede, at det hele Forslag om de 3000 Rbd., som nyt Tilskud til slet aslagte geistlige Embeder, ikke var kommet fra Cultusministeren, men at Udvalget selv havde fundet sig foranlediget til at frem-

komme dermed, berørte han i samme Aand drøet en Indvending derimod, som synes mig saa flaaende, at han vistnok slet ikke vilde være kommen med sit Ansøgte, saasnart dette tidligere var faldet ham ind. Han sagde nemlig, at Cultusministeren jo staaer paa det Forslag, som foreligger i Finantsloven, og som gaaer ud paa, at det hele Overskud skulde blive staaende til et Fond, der jo i selve Anmærkningerne til Finantsloven er bleven antydet som Noget, der maatte kunne benyttes til kirkelige Niemed. Dette er altsaa det Standpunkt; hvorpaa Finantsforslaget staaer. Da jeg selv havde den Ære at conferere med Udvalget, blev jo imidlertid Spørgsmaalet bragt frem, da det under Forudsaetning af, at man ikke vilde gaae ind paa den nu foreliggende Form, maatte ansees særdeles uønskeligt, fra Ministeriets Side, at man paany gav et saadant Tilskud, og da udtalte jeg mig saa bestemt og klart som muligt i den Henseende, at jeg vel tør antage, at idetmindste tildeels disse mine Uttringer have foranlediget, at man er kommen med Forslaget om dette Tilskud. Dette er altsaa den historiske Gang med Hensyn til Tilblivelsen af dette nye Tilskud af 3000 Rbd., men naar man vilde forfølge den historiske Gang noget længere tilbage, saa vilde man komme til det Resultat, at et saadant nyt Tilskud til utilstrækkeligt lønnede geistlige Embedsmænd er saa langt fra at staae i nogen Modstrid med hvad tidligere er skeet, at det tværtimod er i den fuldeste Consequens og i den absoluteste Overensstemmelse dermed. Jeg troer ikke, at det vilde være ønskeligt, og heller ikke at det vil være nødvendigt, her at fremdrage en Discussion om, hvorvidt man skulde være berettiget til at betragte et Overskud af Bispestienderne aldeles paa samme Maade som et Overskud af Soldintræderne; derom kan jo Enhver have sin egen subjective Mening, men saameget troer jeg, man maa være villig til at indrømme, at efter hele dette Forholds Beskaffenhed, og efter hvad der tidligere er passeret med Hensyn til dette Spørgsmaal, som ikke først er kommet frem paa den første Rigsdag, men allerede paa den grundlovgivende Rigsforsamling, vil det være rigtigst at gaae ind paa Udvalgets Forslag. Det har tidligere